

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-95(5)/15/JS

Warszawa, 18 stycznia 2016 r.

DECYZJA DIH-1/ 6 /2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy „MEGANA” Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z 20 października 2015 r. (nr akt sprawy: ZT.8361.163.2015), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono kary pieniężne w wysokości:

- 2.000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu trzech partii zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych (partia produktu rybołówstwa i dwie partie produktów piekarskich) z uwagi na nieprawdziwe informacje podane w oznakowaniu,
- 800 zł (słownie: osiemset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu pięciu partii artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej (czterech partii produktów rybołówstwa oraz jednej partii ciasteczek) z uwagi na niezgodne z przepisami oznakowanie,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 24, 29 czerwca i 9, 13 lipca 2015 r. przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie, zwanego dalej również „*Małopolskim WIIH*”, w sklepie spożywczo-przemysłowym AVITA w Brzesku przy ul. Kazimierza Wielkiego 3, należącym do przedsiębiorcy „MEGANA” Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, zwanego dalej również „*stroną*”, ocenie oznakowania poddano m.in. siedem partii opakowanych środków spożywczych i jedną partię nieopakowanego produktu rybołówstwa. W wyniku ustaleń kontroli stwierdzono:

- 1) zafałszowanie w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 z późn. zm.), zwanej

dalej „ustawą o jakości handlowej”, w przypadku trzech partii niżej wymienionych produktów:

- jednej partii mrożonych glazurowanych filetów Limandy żółtopłetwej, zapakowanej i oznaczonej etykietami przez sklep w opakowania o różnych gramaturach i wystawionej do sprzedaży w samoobsługowej części sali sprzedażowej z powodu oferowania jej do sprzedaży pod nazwą niezgodną z prawdą jako „filet z soli” zamiast „limanda żółtopłetwa” co naruszało art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1169/2011” w związku z art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia. Ponadto oznakowanie ww. produktu nie zawierało innych obowiązujących informacji, tj: dotyczących handlowego oznaczenia gatunku i jego nazwy systematycznej, metody produkcji, obszaru na którym produkt został złowiony lub wyhodowany oraz daty minimalnej trwałości co naruszyło art. 35 ust. 1 lit. a, b, c, e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz. U. UE L 354 z 28.12.2013 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1379/2013”, wykazu składników, daty minimalnej trwałości, warunków przechowywania oraz nazwy i adresu podmiotu działającego na rynku spożywczym co było niezgodne z art. 9 ust. 1 lit. b, g, h rozporządzenia 1169/2011;
- dwóch partii opakowanych produktów piekarskich – Kołacza Jurkowskiego a’ 200 g oraz Pizzy małej a’100g, w których w wykazach składników podano odpowiednio: „ser” i „ser żółty”, zamiast składników złożonych odpowiednio:
 - „Sermiks Bieruński” o składzie: ser twarogowy chudy i termostabilna baza (cukier; zagęstniki: E 1412, E 1422; sól; regulator kwasowości (kwasek cytrynowy); konserwant (sorbinian potasu), barwnik (beta – karoten); aromat waniliowy – aromat identyczny z naturalnym). Z mleka pasteryzowanego;
 - oraz produktu seropodobnego „Wióra sielski smak” o składzie: odtłuszczone mleko pasteryzowane, tłuszcz roślinny, sól, kultury bakterii mlekowych, stabilizator: chlorek wapnia, substancja konserwująca: azotan potasu, barwnik – annato, podpuszczka, substancja przeciwzbrylająca: skrobia modyfikowana, a w konsekwencji podanie nazw składników: „ser” i „ser żółty” niezgodnych z prawdą. Powyższe naruszyło art. 7 ust. 1 lit. a i ust. 2 w związku z art. 17 ust. 1 rozporządzenia 1169/2011. Ponadto w oznakowaniu ww. partii produktów nie podkreślono użytych

składników powodujących alergię lub reakcje nietolerancji (mąki pszennej oraz mleka w proszku – w składzie Kołacza Jurkowskiego i mąki pszennej typ 500 w składzie Pizzy małej) za pomocą pisma wyraźnie odróżniającego je od reszty składników, co naruszało art. 9 ust. 1 lit. b i pkt 1 części E załącznika VII rozporządzenia 1169/2011 oraz jego art. 21 ust. 1 lit. b.

2) niezgodność z wymaganiami jakości handlowej pięciu partii niżej wymienionych artykułów rolno-spożywczych:

- trzech partii produktów rybołówstwa (mrożonych, glazurowanych filetów z mintaja, mrożonych, glazurowanych filetów z dorsza oraz mrożonych, glazurowanych filetów z pangii) zapakowanych i oznaczonych etykietami przez sklep w opakowania o różnych gramaturach i wystawione do sprzedaży w samoobsługowej części sali sprzedażowej, w oznakowaniu których nie umieszczono obowiązkowych informacji, tj. handlowego oznaczenia gatunku i jego nazwy systematycznej, metody produkcji, obszaru na którym produkt został złowiony lub wyhodowany, daty minimalnej trwałości, warunków przechowywania oraz nazwy i adresu podmiotu działającego na rynku spożywczym co naruszało art. 35 ust. 1 lit. a, b, c, e rozporządzenia 1379/2013 oraz art. 9 ust. 1 lit. f, g, h rozporządzenia 1169/2011. Ponadto na dwóch partiach ryb (mrożonych, glazurowanych filetów z mintaja i mrożonych, glazurowanych filetów z pangii) nie zamieszczono wykazu składników, co naruszało art. 9 ust. 1 lit. b rozporządzenia 1169/2011;
- jednej partii bez opakowań (luzem) tuszy makreli wędzonej z uwagi na brak w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, nie podano nazwy producenta, co naruszało § 19 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29) zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie znakowania*”. Ponadto nie podano informacji dotyczącej handlowego oznaczenia gatunku i jego nazwy systematycznej, metody produkcji, obszaru połowu w którym produkt został złowiony lub wyhodowany oraz terminu przydatności do spożycia co naruszało art. 35 ust. 1 lit. a, b, c, e, a także art. 35 ust. 2 rozporządzenia 1379/2013 w związku z art. 24 ust. 1 rozporządzenia 1169/2011;
- jednej partii ciasteczek Mix w opakowaniach jednostkowych, w składzie których nie podano wykazu składników złożonych oraz nie podkreślono użytych składników powodujących alergię lub reakcje nietolerancji (np. mąki pszennej), co naruszało art. 9 ust. 1 lit. b i pkt 1 części E załącznika VII rozporządzenia 1169/2011 oraz jego art. 21 ust. 1 lit. b.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 13 lipca 2015 r. (nr akt kontroli: ZT.8361.163.2015).

Wobec stwierdzonych nieprawidłowości, pismem z 26 sierpnia 2015 r., Małopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę „MEGANA” Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kar pieniężnych z tytułu wprowadzenia do obrotu odpowiednio: trzech artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych oraz pięciu partii artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 20 października 2015r., (nr akt sprawy: ZT.8361.163.2015) Małopolski WIIH wymierzył przedsiębiorcy „MEGANA” Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, w oparciu o:

- art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 2.000 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu trzech zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych (limandy żółtopłetwej oferowanej jako sola, Kołacza Jurkowskiego i Pizzy małej o zafałszowanym składzie),
- art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 800 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu pięciu partii artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej (mrożonych glazurowanych filetów z mintaja, dorsza i pangii oraz wędzonej makreli, ciasteczek mix - nieprawidłowo oznakowanych).

Pismem z 5 listopada 2015 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. Strona wniosła o zmniejszenie wysokości wymierzonej kary z uwagi, na fakt że, jej zdaniem, stwierdzone uchybienia mają charakter marginalny i incydentalny. Przedmiotowej decyzji strona zarzuciła rażąco niewspółmierność kary pieniężnej w stosunku do stopnia zawinienia. Strona zaznaczyła, że nie była świadoma, iż środki spożywcze „Kołacz Jurkowski” i „Pizza mała” wprowadzone przez nią do obrotu były zafałszowane, ponieważ oparła się o oświadczenia producenta zawarte na opakowaniach tych produktów, co do zgodności produktów z obowiązującymi przepisami. W związku z powyższym wyraziła pogląd, że ujawnione przez organ pierwszej instancji naruszenia dotyczące niezgodności rzeczywistego składu produktów, obciążają jedynie producenta. W podobny sposób wyjaśniła, zafałszowanie „filetów z soli”. Zdaniem strony takie oznaczenie zostało nadane zgodnie z informacjami dostawcy (faktura VAT FV/005033/15 z 21 sierpnia 2015 r.) – Filet z Limandy (soli) i wskazuje, że ww. nazwy stosowane są wymiennie i stanowią nazwę tej samej ryby. Strona nie zgodziła się z oceną przedstawioną w decyzji organu pierwszej instancji i podniosła, że zachodzi niekonsekwencja w przypadku rozumienia przez organ pierwszej instancji „wysokiego zakresu naruszenia”, bowiem organ z jednej strony przyjął, że wysoki zakres naruszenia zachodzi, gdy w sposób rażący naruszone zostały przepisy, a przy rozpatrywaniu innego czynu przyjmuje, że wysoki zakres naruszenia uzasadnia znaczny stopień naruszenia przepisów. W opinii strony już nawet z literalnej treści przepisów wynika,

że nie można przypisać równowagi pomiędzy rażącym a znacznym naruszeniem przepisów. Tym samym wewnętrzna sprzeczność w nomenklaturze organu stanowi podstawę do ponownego zbadania przez organ odwoławczy stwierdzonego stopnia naruszenia. W konkluzji strona zakwestionowała wysokość wymierzonych kar pieniężnych w kwocie 2.000 zł i 800 zł, tj. łącznej kwocie 2.800 zł. Strona podniosła również, że przeprowadzona kontrola nie wykazała dalej idących uchybień, a zatem stwierdzone drobne uchybienia pozwalają przyjąć, że placówka handlowa prowadzona jest w sposób właściwy, co powinno mieć wpływ na wysokość nałożonych kar pieniężnych.

Pismem z 16 grudnia 2015 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę „MEGANA” Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23), zwanej dalej „*k.p.a.*”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 1169/2011, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

W myśl art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Art. 8 rozporządzenia 1169/2011 stanowi wyjaśnienie zakresów odpowiedzialności podmiotów za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności, o której to odpowiedzialności mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r., s. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”;

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ww. rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa

żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące artykułów rolno-spożywczych, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Rozporządzenie 1169/2011, w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Rozporządzenie 178/2002, w art. 8 ust. 1 wskazuje, że prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Ma na celu zapobieganie oszukańczym lub podstępным praktykom, fałszowaniu żywności oraz wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

Informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji, o czym mówi art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1169/2011. W myśl zaś art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia, informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia 1379/2013 bez uszczerbku dla rozporządzenia 1169/2011 produkty rybołówstwa i akwakultury podlegające obrotowi w Unii, niezależnie od ich pochodzenia lub metody obrotu nimi, mogą być oferowane do sprzedaży konsumentowi

finalnemu lub zakładowi żywienia zbiorowego jedynie, gdy odpowiednie oznaczenie lub etykietowanie zawiera:

- a) handlowe oznaczenie gatunku i jego nazwę systematyczną;
- b) metodę produkcji, w szczególności następujące sformułowania: „...złowione...” lub „...złowione w wodach śródlądowych...” lub „...wyhodowane...” ;
- c) obszar, na którym produkt został złowiony lub wyhodowany;
- d) datę minimalnej trwałości.

Według art. 35 ust. 2 ww. rozporządzenia w odniesieniu do nieopakowanych produktów rybołówstwa i akwakultury obowiązkowe informacje wymienione w ust. 1 mogą być dostarczane w przypadku sprzedaży detalicznej za pomocą informacji handlowych, takich jak tablice ogłoszeniowe lub plakaty.

Z kolei art. 37 ust. 1 lit. b (i) ww. rozporządzenia wskazuje, że do celów art. 35 ust. 1 tego rozporządzenia, państwa członkowskie sporządzają i publikują wykaz oznaczeń handlowych zaakceptowanych na ich terytorium wraz z ich nazwami systematycznymi. Wykaz ten obejmuje oznaczenie handlowe, w tym nazwę gatunku w języku urzędowym lub w językach urzędowych danego państwa członkowskiego. W Polsce wykaz ten został wprowadzony na mocy art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o organizacji rynku rybnego.

Szczegółowe wymagania dotyczące oznakowania opakowanych środków spożywczych zawarto w rozporządzeniu 1169/2011, które m.in. wymaga podania wykazu składników, składników alergennych, daty minimalnej trwałości, warunków przechowywania oraz nazwy i adresu podmiotu działającego na rynku spożywczym, (art. 9, art. 21). W przypadku składników złożonych sposób ich podawania został uregulowany w części E załącznika VII ww. rozporządzenia.

Rozporządzenie w sprawie znakowania, w § 19 ust. 1 pkt 2 stanowi, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniach sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się nazwę albo imię i nazwisko producenta.

Zgodnie z § 19 ust. 2 ww. rozporządzenia, informacje, o których mowa w ust. 1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wskazuje, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. W myśl zaś art. 40a

ust. 1 pkt 4 tej ustawy, każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1.000 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, w dniu wydawania niniejszej decyzji zgodnie z art. 40a ust. 5 tej ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie spożywczo-przemysłowym AVITA w Brzesku, należącym do przedsiębiorcy „MEGANA” Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie stwierdzono, że wprowadził on do obrotu trzy zafałszowane artykuły rolno-spożywcze (jedną partię mrożonych glazurowanych filetów Limandy żółtopłetwej oraz dwie partie opakowanych produktów piekarskich – Kołacza Jurkowskiego oraz Pizzy małej), a także pięciu partii artykułów rolno-spożywczych (mrożonych, glazurowanych filetów z mintaja, mrożonych, glazurowanych filetów z dorsza oraz mrożonych, glazurowanych filetów z pangii, jednej partii bez opakowań (luzem) tuszy makreli wędzonej, jednej partii ciasteczek Mix w opakowaniach jednostkowych) niewłaściwej jakości handlowej, co zdaniem Małopolskiego WIIH naruszało obowiązujące przepisy. Mając na uwadze powyższe, Małopolski WIIH uznał, iż należało wymierzyć kary pieniężne w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej.

W opinii Prezesa UOKiK ustalenia kontroli wskazywały na popełnienie czynów opisanych w tych przepisach, a więc były podstawą do wymierzenia kar pieniężnych. Odwołując się od decyzji, strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, wskazała jednak, że nie była świadoma, iż środki spożywcze („Kołacz Jurkowski” i „Pizza mała”) wprowadzone przez nią do obrotu były zafałszowane, ponieważ oparła się o oświadczenia producenta zawarte na opakowaniach tych produktów, co do zgodności produktów z obowiązującymi przepisami. W związku z powyższym wyraziła pogląd, że ujawnione przez organ pierwszej instancji naruszenia dotyczące niezgodności rzeczywistego składu produktów, obciążają jedynie producenta. W podobny sposób wyjaśniła, zafałszowanie „filetów z soli”. Zdaniem strony takie oznaczenie zostało nadane zgodnie z informacjami dostawcy (faktura VAT FV/005033/15 z 21 sierpnia 2015 r.) – Filet z Limandy (soli) i wskazuje, że ww. nazwy stosowane są wymiennie i stanowią nazwę tej samej ryby. Strona wniosła o zmniejszenie wysokości wymierzonej kary z uwagi, na fakt że jej zdaniem stwierdzone uchybienia mają charakter marginalny i incydentalny. Przedmiotowej decyzji strona zarzuciła rażąco niewspółmierność kary pieniężnej w stosunku do stopnia zawinienia.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK wskazuje, że w przypadku niezgodności dotyczących limandy żółtopłetwej strona ponosi całkowitą odpowiedzialność za stwierdzone nieprawidłowości. Podkreślić należy, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż opakowanie zbiorcze o masie 5 kg, w którym dostarczono filety

limandy żółtopłetwej było prawidłowo oznakowane przez importera i posiadało wszystkie wymagane przez przepisy informacje – w tym m.in. handlowe oznaczenie gatunku i jego nazwę systematyczną, a także informację o 25 % zawartości glazury oraz składzie produktu w tym o użytych substancjach dodatkowych dozwolonych (stabilizatorach: E 451, E 452). Zaznaczyć w tym miejscu należy, że ryba sola i limanda żółtopłetwa w wykazie oznaczeń handlowych produktów rybołówstwa przyjętych na terytorium Polski, prowadzonym przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zostały wymienione jako dwa różne gatunki ryb i w taki też sposób powinny być rozróżniane na polskim rynku. Mimo to, strona pakując ww. filety rybne i oznaczając je własnymi etykietami nie przekazała konsumentom najważniejszych informacji. Posługiwanie się fakturą przy podawaniu oznaczenia handlowego gatunku, nie jest w żadnym stopniu argumentem przemawiającym na jej korzyść. Co więcej brak weryfikacji w zakresie identyfikacji produktu określonego w fakturze z umieszczonym na opakowaniu zbiorczym może prowadzić do kolejnych naruszeń przepisów w zakresie identyfikowalności produktów, co jednak nie jest przedmiotem niniejszego postępowania. Stwierdzone nieprawidłowości, w ocenie Prezesa UOKiK, wskazują na podmianę asortymentową, nadającą produktowi wyższe walory jakościowe niż w rzeczywistości. Przedmiotowe filety oprócz nieprawdziwej, wprowadzającej w błąd nazwy, zawierały także 25% wody dodanej w postaci glazury o czym konsumenci nie byli informowani. Posługiwanie się nazwą sola, tj. ryby o ustalonej renomie, a także zatajenie faktu, że masę przedmiotowych filetów aż w jednej czwartej stanowi zamrożona woda, w ocenie Prezesa UOKiK, miało na celu podkreślenie lepszej jakości oferowanego produktu, a przez to wpływało na atrakcyjność oferty i stanowiło zachętę do zakupu. Mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji uznał, że był to czyn wprowadzający w błąd konsumentów i w sposób istotny naruszał ich interesy. Czynu tego dokonała strona, która podała w oznakowaniu nieprawdziwą nazwę produktu oraz nie dopełniła obowiązku oznakowania w zakresie wymaganych prawem informacji.

W przypadku niezgodności stwierdzonych w toku kontroli Kołacza Jurkowskiego i Pizzy małej argumenty strony wskazujące, że stwierdzone nieprawidłowości dotyczące niezgodnego składu z rzeczywistym, obciążające jedynie producenta również nie zasługują na uwzględnienie.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że okoliczność, iż stwierdzone nieprawidłowości powstały na etapie produkcji nie jest wystarczającą przesłanką zwalniającą stronę z odpowiedzialności jako kolejnego podmiotu zajmującego się wprowadzaniem do obrotu zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych. Wskazać należy, że w świetle przepisów prawa żywnościowego, zwłaszcza art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. W myśl tego przepisu, każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w

przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Przedsiębiorca powinien wymagać od swoich kontrahentów przestrzegania określonych standardów. Słuszność takiej interpretacji potwierdza również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2011 r. (Sygn. Akt VI S.A./Wa 193/11). W związku z powyższym, należy stwierdzić, że strona, choć nie jest producentem przedmiotowych produktów piekarskich, a tylko przedsiębiorcą prowadzącym sprzedaż detaliczną tych produktów, za ich jakość odpowiada. Taką interpretację przepisów należało przyjąć także w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 2003 r. w sprawie C-315/05 (Dz. U. C 331 z 30.12.2006 s. 14), wydanym w trybie prejudycjalnym, z którego wynika, że wprowadzający do obrotu może być odpowiedzialny za jakość, nawet w sytuacji, gdy ogranicza się on, jako zwykły dystrybutor do wprowadzania do obrotu produktu w postaci, w jakiej został mu dostarczony przez producenta.

Na marginesie trzeba też zwrócić uwagę na niekonsekwencję wyjaśnień strony, dotyczących zakwestionowanych zafalszowanych produktów. O ile w przypadku produktów: „Kołacz Jurkowski” i „Pizza mała” strona stwierdziła, że oparła się o oświadczenia producenta zawarte na opakowaniach tych produktów, to mając opakowanie zbiorcze o masie 5 kg, w którym dostarczono filety limandy żółtopłetwej wydrukowała własną etykietę z nieprawdziwą nazwą i bez innych wymaganych oznaczeń.

Zauważyć należy, że art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań prawa żywnościowego. Wskazuje się, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie przepisów. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Odpowiedzialność obiektywna jest więc niezależna od winy. Odejście od zasady winy zwalnia organ administracji od obowiązku ustalenia winy wprowadzającego produkt do obrotu. Podsumowując, wprowadzenie do obrotu zafalszowanych artykułów rolno-spożywczych jest tzw. deliktem administracyjnym, wobec czego organ, po stwierdzeniu faktu zaistnienia nieprawidłowości, może jedynie wydać decyzję administracyjną wymierzającą karę pieniężną w przewidzianej w ustawie wysokości. Decyzja wydawana na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej jest zatem decyzją związaną. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia są okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa bez względu na okoliczności, którymi kierowała się naruszając prawo.

Stosownie do art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1169/2011, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności co do właściwości środka

spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji.

Wobec powyższego, stosując nazwę filetów sola zamiast limanda żółtopłetwa i nie informując konsumentów, że filety te zawierają 25 % glazury oraz wprowadzając do obrotu produkty: „Kołacz Jurkowski” i „Pizza mała” o składzie niezgodnym z rzeczywistością strona naruszyła ww. przepis, wprowadzając konsumentów w błąd co do rzeczywistego charakteru oraz składu nabywanych produktów.

W tym miejscu należy wskazać, że obowiązujące regulacje wprost definiują pojęcie artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego. W art. 3 pkt 10 lit. b i c ustawy o jakości handlowej podano przykładowe wyliczenie okoliczności warunkujących uznanie produktu za zafałszowany, naruszające interesy konsumentów finalnych w sposób istotny. W szczególności zafałszowanie może polegać na podaniu niezgodnej z prawdą nazwy artykułu rolno-spożywczego (podano nazwę sola zamiast limanda żółtopłetwa) oraz wskazaniu niezgodnych z prawdą danych w zakresie składu („Kołacz Jurkowski”- podano nazwę składnika ser podczas gdy był to składnik złożony i „Pizza mała” – podano nazwę ser żółty podczas gdy był to wyrób seropodobny). W przedmiotowej sprawie, zdaniem Prezesa UOKiK, dyspozycja art. 3 pkt 10 lit. b i c ustawy o jakości handlowej została spełniona i wprowadzenie do obrotu przez przedsiębiorcę „MEGANA” Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie ww. artykułów rolno-spożywczych, dezinformowało konsumentów, gdyż otrzymywali oni inne produkty niż chcieli, a zatem pozbawieni byli oni możliwości dokonania świadomego wyboru.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona nie zgodziła się również z oceną organu pierwszej instancji i podniosła, że zachodzi niekonsekwencja w przypadku rozumienia „wysokiego zakresu naruszenia”, bowiem organ z jednej strony przyjął, że wysoki zakres naruszenia zachodzi, gdy w sposób rażący naruszone zostały przepisy, a przy rozpatrywaniu innego czynu przyjmuje, że wysoki zakres naruszenia uzasadnia znaczny stopień naruszenia przepisów. Tym samym wewnętrzna sprzeczność w nomenklaturze organu powinna stanowić podstawę do ponownego zbadania przez organ odwoławczy stwierdzonego stopnia naruszenia. W konkluzji strona zakwestionowała wysokość nałożonych kar pieniężnych w łącznej kwocie 2.800 zł. Strona podniosła również, że przeprowadzona kontrola nie wykazała dalej idących uchybień, a zatem stwierdzone drobne uchybienia pozwalają przyjąć, że placówka handlowa prowadzona była w sposób właściwy, co powinno mieć wpływ na wysokość nałożonych kar pieniężnych.

Odpowiadając na powyższe argumenty, Prezes UOKiK wskazuje, że stwierdzone nieprawidłowości nie były, jak to ujęła strona, „drobne”, a placówka handlowa prowadzona była w sposób właściwy. Z protokołu kontroli z 13 lipca 2015 r. (nr akt sprawy: ZT.8361.163.2015), podpisanego przez osobę upoważnioną do reprezentowania

kontrolowanego wyniku, że spośród wytypowanych do kontroli dwudziestu partii produktów spożywczych zakwestionowano:

- trzy partie zafałszowanych produktów,
- pięć partii artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej,

oraz

- sześć partii produktów po upływie terminu przydatności do spożycia i jedną partię produktu po upływie daty minimalnej trwałości.

Z tego jasno wynika, że spośród dwudziestu partii artykułów spożywczych wytypowanych do kontroli tylko do pięciu nie wniesiono żadnych zastrzeżeń. Stąd trudno przyznać stronie rację, że były to tylko „drobne” uchybienia a placówka działała w sposób właściwy. Ponadto podkreślić należy, że w przypadku trzech partii produktów rybołówstwa (mrożonych, glazurowanych filetów z mintaja, mrożonych, glazurowanych filetów z dorsza oraz mrożonych, glazurowanych filetów z pangii) zapakowanych i oznaczonych etykietami przez stronę, organ pierwszej instancji powinien był zakwalifikować te partie jako zafałszowane, a nie jako produkty o niewłaściwej jakości handlowej, ponieważ strona na własnych etykietach przyklejonych do tych produktów nie poinformowała konsumentów, że zawierają one dodaną wodę w postaci glazury, tym samym wskazane na etykietach informacje o masie netto ww. wyrobów były nieprawdziwe. Z opakowań zbiorczych ww. produktów rybołówstwa wynikało, że zawierają one glazurę w ilości odpowiednio: filety z mintaja 10%, filety z dorsza 10% i filety z pangii 20%. Organ odwoławczy nie kwestionował jednak ww. faktu stwierdzonego w toku kontroli zważywszy na art. 139 k.p.a.

Pakowanie przez stronę produktów, które zawierają glazurę z oznakowaniem masy netto łącznie z glazurą było naruszeniem obowiązujących przepisów bowiem zgodnie z załącznikiem IX ust. 5 rozporządzenia 1169/2011 w przypadku gdy środek spożywczy został glazurowany, deklarowana masa netto tego środka podawana jest z wyłączeniem glazury. Zgodnie z art. 3 pkt 10 lit c ustawy o jakości handlowej taki środek, w oznakowaniu którego zawartość netto podano niezgodnie z prawdą jest artykułem rolno-spożywczym zafałszowanym.

W opinii Prezesa UOKiK, strona która jako profesjonalista w branży powinna znać i stosować przepisy związane z wykonywaną przez nią działalnością była całkowicie odpowiedzialna za niedopełnienia obowiązków wynikających z przepisów w zakresie prawidłowości oznakowania produktów.

Jak już wcześniej wspomniano ustawa o jakości handlowej nie przewiduje możliwości badania przez organy Inspekcji Handlowej istnienia wina, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego wykryto zafałszowany artykuł lub niewłaściwej jakości. Zatem dowiedzenie, że jakiś podmiot - w tym przypadku strona wprowadzała do obrotu produkty zafałszowane oraz o niewłaściwej jakości powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając na względzie, że dobro konsumenta jest nadrzędne w obrocie

artykułami spożywczymi, przepis ten należy rozumieć jako wskazanie, że na wszystkich etapach - począwszy od produkcji, a skończywszy na dystrybucji, wszystkie podmioty biorące udział w jego obrocie odpowiedzialne są za zadość uczynienie nadrzędemu celowi. Każdy z tych podmiotów - producent, przetwarzający i dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem przestrzegania procedur związanych z jakością żywności. Nie ma przy tym znaczenia na jakim etapie powstała nieprawidłowość. Najważniejszym jest, że niezgodność powstała i została wykryta, a odpowiedzialność za to ponosi zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej w niniejszej sprawie strona, bo na etapie sprzedaży detalicznej wykryto nieprawidłowości.

Biorąc pod uwagę powyższe, kwestionowanie przez stronę wysokości wymierzonych kar pieniężnych w łącznej kwocie 2.800 zł, nie znajduje uzasadnienia w zebranych materiale dowodowym. Zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej maksymalna kara w tym przypadku mogła wynieść odpowiednio:

- w odniesieniu do pięciu partii artykułów rolno spożywczych niewłaściwej jakości od 500 zł do 1.681,95 (5 x 336,39 zł), gdzie górna jej granica stanowi pięciokrotną wartość korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych produktów łącznej wartości 336,39 zł (art. 40a ust. 1 pkt 3), oraz
- w odniesieniu do trzech partii produktów zafałszowanych od 1.000 zł do 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary czyli do zł (art. 40a ust. 1 pkt 4).

Zatem wymierzone kary w wysokości 800 zł i 2.000 zł stanowiące odpowiednio ok. dwukrotności korzyści majątkowej oraz poniżej (...) proc. przychodu oszacowanego na podstawie zadeklarowanego obrotu z kontrolowanej placówki stanowią sankcję spełniającą wszystkie kryteria ustawowe.

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary wymierzone w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów ich wymierzania określonych w art. 40a ww. ustawy, nie mogą być symboliczne (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r., sygn. VI SA/Wa 769/10).

Ustalenia kontroli, stanowiące podstawę wydania zaskarżonej decyzji, nie pozostawiają wątpliwości, że strona nie stosowała się do obowiązków nałożonych na nią przepisami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej, a więc odpowiedzialność strony za nieprzestrzeganie tych przepisów jest ewidentna.

Wobec powyższego, Prezes UOKiK całkowicie podziela stanowisko Małopolskiego WIIH, iż strona odpowiada na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej i

zafałszowanych oraz prawidłowo została wobec niej wymierzona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca sankcja (art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178//2002).

Należy zauważyć, że od momentu wydania zaskarżonej decyzji do czasu rozpatrzenia przez Prezesa UOKiK złożonego przez stronę odwołania uległ zmianie stan prawny w zakresie przesłanek, jakie muszą być wzięte pod uwagę przy miarkowaniu wysokości wymierzonej kary. W poprzednim stanie prawnym organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości wymierzonej kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, brały pod uwagę stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu i wielkość jego obrotów. Obecnie, na mocy niwelacji wprowadzonej ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów (Dz. U. poz. 1505), która weszła w życie 30 listopada 2015 r., art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej otrzymał brzmienie: ustalając wysokość kary pieniężnej, Główny Inspektor, wojewódzki inspektor albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych. W związku z powyższym, Prezes UOKiK ocenił dodatkową przesłankę wartości kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych i ustalił, że wartość zastanych w toku kontroli produktów w niniejszej sprawie wynosiła: w przypadku produktów: zafałszowanych 35,57 zł, zaś o niewłaściwej jakości handlowej 336,39 zł

Podzielając ocenę pozostałych przesłanek dokonaną przez organ pierwszej instancji Prezes UOKiK dodatkowo stwierdza, że zarówno w przypadku wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych, jak i artykułów niewłaściwej jakości handlowej, zostały naruszone wiodące przepisy prawa unijnego i krajowego w zakresie informacji, które powinny być udostępnione konsumentom przy zakupie produktów. Należy podkreślić, że konsument, kierując się dostępnymi mu informacjami o produktach, dokonuje wyboru tego, który mu najbardziej odpowiada. Tym samym umieszczenie nierzetelnych danych, w tym wskazujących na inny (gatunek/rodzaj) produktu oraz niepodanie informacji o występujących składnikach alergicznych, uniemożliwiają mu dokonanie świadomego wyboru, co przekłada się na istotne naruszenie zarówno ekonomicznych, jak i zdrowotnych interesów konsumenta.

Odnosząc się do oceny przesłanek dokonanych przez organ pierwszej instancji szczególnie zakresu naruszenia, Prezes UOKiK wyjaśnia, że oddzielnie oceniono przesłanki dotyczące produktów zafałszowanych oraz produktów o niewłaściwej jakości handlowej. Zasadnicza różnica między produktami zafałszowanymi, a produktami o niewłaściwej jakości handlowej polega na tym, że w przypadku produktów zafałszowanych organ kontroli powinien wykazać, że produkty te w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych w szczególności zważywszy na definicję produktu zafałszowanego wynikającego z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej.

W opinii Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji prawidłowo określił zakres naruszenia zarówno w przypadku produktów zafałszowanych (jako rażąco naruszających przepisy) jak też produktów o niewłaściwej jakości handlowej (jako w znaczącym stopniu naruszającym przepisy).

Należy zaznaczyć, że to na stronie, jako na profesjonalście działającym na rynku spożywczym, ciąży obowiązek wprowadzania do obrotu środków spożywczych właściwej jakości handlowej, a ponadto skala prowadzonej przez stronę działalności zobowiązuje ją do podejmowania działań umożliwiających weryfikację wprowadzanej przez nią do obrotu żywności. Obowiązkiem przedsiębiorcy jest zwracanie szczególnej uwagi na fakt, aby do obrotu handlowego nie trafiały zafałszowane artykuły rolno-spożywcze.

W związku z powyższym, wymierzenie ww. kar, jak uczynił to organ pierwszej instancji, zdaniem Prezesa UOKiK, było prawidłowe. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzone kary są właściwe do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne były tylko artykuły rolno-spożywcze odpowiadające jakości handlowej, w tym bez znamion zafałszowania. Jednocześnie wymierzone kary spełnią funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając kontrolowanego do przestrzegania przepisów o jakości handlowej przyszłości.

Podsumowując, zdaniem Prezesa UOKiK, Małopolski WIIH wydając zaskarżoną decyzję działał w sposób wszechstronny i uwzględniający interes strony oraz rozważył wszelkie okoliczności sprawy, jak również przy ustalaniu wysokości kary dokonał prawidłowej oceny poszczególnych przesłanek wymienionych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej. Z kolei argumenty przedstawione przez stronę jak i zawarty w odwołaniu wniosek o zmniejszenie nałożonej kary, należy uznać za niezasadne, zarówno w świetle ustaleń kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na gruncie ustawy o jakości handlowej. Stąd też postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Należy zaznaczyć, że kara pieniężna staje się zaległością w sytuacji, gdy nie zostanie uiszczona w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 613).

z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski